

Kovács Pál Sámuel Anyakönyvi Kivonata

Kovács Pál Sámuel Anyakönyvi Kivonata

1944. dec. 12.

Anyakönyvi szám: 5732-27-0021

Utolsó hely: Bözöd

Város: Bözöd

Születési anyakönyvi kivonat.

Feljegyzés	A gyermek utóneve, neve, vallása	A szülők	A születés helye, ha a születés nem az anyai lakóhelyén történt	Aláírás előtti esetleges megjegyzések, aláírások.
1927. márc. 25.	Pál	Kovács Antal Vulfovics Róza	Unit. 38	Kovács Antal s. k. legelő
1927. márc. 25.	Pál	Vulfovics Róza	Unit. 36	Trif. Pál

Utólagos bejegyzések — Kiigazítások.

Bizonyítom, hogy ez a kivonat a Bözöd városi anyakönyvi katalógus szülési anyakönyvével megegyezik.

Kelt: Bözöd 1944. dec. 12.

15. sz. szám az A. U. 115. §-ban.

Ez egy 1944. december 12-én Bözödon kiadott Születési anyakönyvi kivonat, ami bizonyítja, hogy Kovács Pál Sámuel 1927. március 25-én született, és a vallása unitárius. A szülők: Kovács Antal unitárius és Vulfovics [a kivonaton: Vulfovics] Róza izraelita vallású. Én 1927-ben születtem, én voltam a legkisebbik, még volt három testvérem. Amikor kereszteltek, betették nekem a Sámuelet. Keresztanyámék ketten voltak, Kovács Eszti és Kovács Frida, az idősebb volt, az is zsidó volt, elmentek később Izraelbe. Már hét éves voltam, mikor kezdtem az iskolát, már kezdtem járni a zsidó iskolába is, a héderbe, egyszer vagy kétszer egy héten. Minden héten volt vallásóra az iskolában, minden vallásnak. Külön volt szünidőben [vallásóra], ott, ahol volt a sakter lakása. Tanított zsidóul [héberül]. Különösen nyáron, a vakációban, akkor jártunk a zsidó iskolába. A bátyáim is jártak. Eszter nem. Addig jártam, amíg a saktert elvitték [deportálták]. 1943-ban már kezdték eltüntetni a zsidó vallást, át kellett térjünk unitáriusnak, át kellett keresztelkedni a papnál. Akkor még ott is konfirmáltam. Apámnak is, nekem is volt táleszünk, elástuk a földbe, jól be volt téve, valaki kellett lássa, mert mikor az oroszok elmentek, nem kaptuk meg. 1944. májusban kellett csomagolni, pokrócot, párnát, ezt-azt. Aztán behoztak ide, [Maros]Vásárhelyre, a téglagyárba, a gettóba. Szekérrel hoztak be, három szekérrel. Hárman voltunk: anyám, leánytestvérem, Eszter és én. Vagy hat vagy hét családot hoztak, a többi nem. A katolikus pap eljárt a pesti királyságnál [Kovács Pál Sámuel feltehetőleg a Magyar Kir. Igazságügyminisztériumra gondol. -- A szerk.], hogy akik eredetileg nem voltak zsidók, ne hozzák be. Így aztán jó pár család nem volt behozva. Apám nem volt behozva, mert kapott papírt, tanúsítványt, [ami azt] írja, hogy ők [az ő családja] katolikusok, átírták szombatosnak, így lettek zsidók. Ott voltunk egy jó hónapig. Az is igaz, hogy amikor előbb ki akarták engedni anyámat, akkor nem hagyta a leányát. Mikor a testvéreimet engedték volna, akkor ő nem hagyta az anyját. Így ketten odamaradtak. Apám, mikor vitték el a zsidókat, azt mondta, hogy elment egészen Pestig, a minisztériumba, hogy vegyék ki anyámat és a leányát -- hát azt már igaz, ő tudta, hogy ment vagy nem ment. De azt mondta, hogy már késő volt, már a Feketeerdőn túl voltak, Németországhoz közel. Engem Ráduly katolikus pap vett ki. Úgy számította, hogy ezen a valláson neki több híve lesz, csak nem sikerült. Azt mondta, kapott volna nagyobb titulát. Ezért csinálta, itt [a hitközségnél] mondta el a testvére, mert jött ide,

hogy kapjon valamit, mert a testvére kivette a zsidókat [Bözöd]Újfaluból. Azt mondtam az elnöknek, Saubernek, hogy rögtön tessék eljuttatni ki, ha nem, én kergetem ki, olyan ideges lettem, mikor mondta, hogy kinek a testvére. Azután gondolkoztam, bántam, hogy miért nem mentem vissza [a gettóba], miért nem mentem velük [az anyámmal és a lánytestvéremmel] el.